

Matopolska

Ajencja Prasowa

38

20.5.1944

O t o d z i s d z i e n k r w i i c h w a ł y ...
=====

Oficer Armji Krajowej o Warszawie:
• / z audycji dla Armji Krajowej /

Bitwa o Warszawę składała się z tysięcy epizodów- epopeją była walka o każdą ulicę, czasami o każdy dom. Bitwę tę można podzielić na 3 okresy: pierwszy to przygotowania, drugi wybuch powstania, trzeci- ustabilizowanie się walk w stolicy. Przygotowania prowadzone były bardzo starannie, a wywiad niemiecki do ostatniej chwili nie wiedział o zorganizowanym powstaniu. Jednakowoż zaskoczenie nieprzyjaciela było połowiczne. Większa ilość mężczyzn na ulicach Warszawy wydała się podejrzana policji niemieckiej. W rezultacie zaczęło się legitymowanie, a za nim i pierwsze strzały na 2 godziny przed planowanym terminem. Ostre pogotowie zarządzone w oddziałach policji niemieckiej spowodowało, że główne gmachy nie od razu wpadły w ręce polskie. Mimo to, w drugim dniu walk punkty oporu niemieckiego upodobiły się do wysp w morzu polskim. Niemcy rozpoczęli walkę z powstańcami 20-ta tysiącami wojsk regularnych, tysiącem VD zorganizowanymi w oddziałach niemieckiej samoobrony, oraz niestwierdzoną ilością żołnierzy przebywających w Warszawie chwilowo. Były to potężne siły w porównaniu z garstką powstańców miasta rozbrojonego, zniszczonego 5-letnią okupacją, miasta, którego obywateli rozstrzelano za posiadanie pustej łuski z przedwojennej dubeltówki. A jednak po kilku godzinach Warszawa znalazła się w rękach polskich za wyjątkiem Żoliborza, gdzie moment zaskoczenia nie udał się, a oddziały polskie wycofały się do Puszczy Kampinowskiej. Był to sukces poważny, lecz jedyny, gdyż po nim nastąpiły same klęski i porażki. Armja rosyjska, w której powstańcy pokładali tyle nadziei - stanęła pod miastem i nie drgnęła przez długie tygodnie straszliwych zmagania. Dnie następne to setki pojedynczych i lokalnych walk, w których inicjatywa chwilowo spoczywała w ręku Polaków. Na wiadomość o tych sukcesach oddziały polskie z Żoliborza powróciły i zdobyły tę dzielnicę. W tym samym mniej więcej czasie strasiliśmy Wolę zachodnią i Pragę, gdzie powstanie zostało szybko opanowane. Sukcesy niemieckie zaczęły się od opanowania gmachu szkoły handlowej na Rakowie. Inny bataljon SS zdobył gmach Instytutu Geologicznego. Połączone siły niemieckie wtargnęły do koszar szwoleżerów i dalej za Łazienki, aż do Wisły- tworząc tym samym pierwszy jednolity front niemiecki w Warszawie. Drugi główny atak niemiecki wyszedł z cytadeli poparty ogniem artylerji z niemieckich pociągów pancernych. Nastąpiły tragiczne dni walki z całą potęgą nieprzyjaciela, uzbrojonego technicznie w broń najnowocześniejszą. Brak pomocy, amunicji i żywności spowodował klęskę naszych żołnierzy, którzy bili się do ostatniego naboju. Jak powiedział prem. Mikołajczyk - Warszawa padła. Padła jedna forteca- lecz pozostały inne. Walka o Warszawę była walką o Wolność i Niepodległość. Warszawa padła, lecz walka trwa...:

=====

Dwa j Naczelni Wodzowie.

=====

W ciągu niespełna tygodnia, Armja nasza utraciła kolejno dwóch Naczelnych wodzów. Generałowie Kazimierz Sosnkowski i Tadeusz Komorowski odeszli wierzymy, że nie na zawsze, że jeszcze będą mieli sposobność ofiarować ojczyźnie swój talent i rutynę. Dwaj generałowie polscy poculi w cień, choć schyłek obecnej wojny powinien być im dać pozycję silną, jak granit. I takby było istotnie, gdyby na kończącą się już wojnę z Niemcami nie padł złowroźny cień Wschodu. Prezydent Rzeczypospolitej, zwalniając gen. Kazimierza Sosnkowskiego, podkreślił trzy szczegóły, które wyrawać się dziś muszą z serca każdego Polaka. Po pierwsze: zwolnienie Naczelnego Wodza było od Jego woli niezależne - po drugie zwolniony został ze swoich obowiązków wodz mający za sobą miłość i poparcie całego wojska, po trzecie wyrażoną została nadzieja, że Polska skorzysta jeszcze z usług tego wybitnego żołnierza i obywatela. Mieliśmy w naszej historii wodzów złych i dobrych. Żaden jednak nie odchodził w równie dramatycznych okolicznościach, jak gen. Sosnkowski. W ciągu roku jego Wodzostwa, Armja polska odniosła swoje największe zwycięstwa, zaś Armja krajowa przed całym światem udowodniła, że Wilno, Iwów i Lublin przez nią od Niemców wyzwolone są polskie, a Warszawa raczej zniknie z powierzchni ziemi, niżby choć jeden Polak miał się ugodzić po niewoli hitlerowskiej - na sowiecką. Ale ponieważ zimna racja stanu wymaga jeszcze dyskusji, poświęcony został Wódz - najbezwzględniejszy wróg dyskusji o krwi narodu. Odszedł Wódz otoczony miłością Armji i szacunkiem społeczeństwa.

Ponury cień Wschodu padł również na osobę następcy gen. Sosnkowskiego. W dniu mianowania gen. Bora naczelnym wodzem, marjonetki lubelskie napadły na niego sposobem właściwym tylko jergeltnikom obcego państwa. Oni, zaprzęgi i targowiczanie ogłosili najlepszego żołnierza zdrajcą, obiecując go ukarać, gdyby im wpadł w ręce. Gen. Bór poszedł w niewolę niemiecką: chcąc podzielić los swoich żołnierzy w najcięższej dla nich chwili. A przecież mógł się "uratować". Żołnierska powinność rozkazała jednak uczynić naczelnemu wodzowi - to właśnie - co zrobił. Czy jednak na tę decyzję nie miał też wpływu głos ze Wschodu? Przyszłość okaże, czy ofiara naszych wodzów naczelnych przysłuży się Polsce - czy zdołamy skierować w próżnię ciosy wymierzane w nas przez sprzysiężone, wrogie moce? Dochodzimy bowiem do kresu cierpliwości i dobrej woli. Nie zapominamy nigdy, że Armja nasza na swoich sztandarach ma obok słów "Bóg i Ojczyzna" - wypisaną dumnie słowo "H o n o r".

/K/

=====

Propaganda na wirażach.

=====

Od dłuższego czasu obserwuje się w propagandzie niemieckiej zasadniczą zmianę w ustosunkowaniu się do sprawy polskiej. Te same gazety, które przez kilka lat wojny udawały, że "problem polski" nie istnieje, a rząd polski w Londynie to marjonetki - dziś przepełnione są artykułami na temat Polaków i ich losu. Nawet władze niemieckie przepocinały sobie, że w gubernatorstwie istnieją Polacy, a nie tylko "nieniemieccy mieszkańcy". Prasa bojeje nad naszym losem, afisze krzyczą: "Quo vadis Polonia?" - zdawaćby się mogło, że to nasi najlepsi przyjaciele tak się o nas troszczą, i są najgorliwszymi rzecznikami polskiej sprawy. - Ten nagły zwrot ma swoje uzasadnienie w aktualnej sytuacji politycznej. Niemcy i w ogólnych wytycznych polityki Hitlera. Niemcy zdają sobie jednak sprawę, że wojnę przegrali. Klęsk ponoszonych przez nich na wszystkich frontach nie jest w stanie ukryć nawet propaganda p. Goebbelsa. Rozgoryczenie do Hitlera i jego klikę rośnie z dnia na dzień w szerokich sferach narodu. Co więcej, - znaczna część narodu niemieckiego - choć nie odważa się tego głośno wypowiadać, nie tylko nie obawia się aliantów zachodnich, lecz wręcz przeciwnie, oczekuje ich przyjscia, widząc w nim zakończenie wojny, koniec bombardowań i terrozu Gestapo. Natomiast wszys-

cy Niemcy boją się panicznie bolszewików. Stąd jasne zadanie dla propagandy - wykazać, że zwycięstwo aliantów to właściwie zwycięstwo bolszewików którym "bezsilni wobec Rosji anglosasi oddają całą Europę". Przed bolszewikami Niemcy będą się bronili.

Pozatym kalkulacja polityczna Hitlera opiera się na oczekiwaniu konfliktu między aliantami zachodnimi a Rosją Sow. Kalkulacja jest prista. W wypadku, gdyby do takiego konfliktu doszło, Niemcy, ~~nie~~ wytrzymując napór wojsk sowieckich byłyby aliantom potrzebne, co stwarza możliwości wytargowania lepszych warunków pokoju. Stąd propaganda niemiecka wyszukuje wszystko, co może być nowic punktu sporu między aliantami. Najbardziej czułym problemem jest ostatnio dla aliantów Polska. Dlatego cała prasa niemiecka broni nas tak zawzięcie przed zalewem komunizmu, starając się podjudzać aliantów, a zarazem poderwać zaufanie Polaków do polityki angielskiej i wciągnąć nas - gdyby im się to udało - do walki przeciw Rosji/niekoniecznie zbrojnej/. - a przynajmniej spowodować nas do zaprzestania działań na niekorzyść Niemiec. Celem jest również oderwać naszą uwagę od niemieckich zbrodni. Podobnie judzenie sprawy naszych granic wschodnich - ma nas oderwać od zagadnienia granic zachodnich. Wiadomo z dziejów, że ilekroć prowadziliśmy politykę wschodnią - odbywała się to zazwyczaj kosztem zachodu. Niemcy wiedzą, że Polska ma w tej chwili - jak może nigdy w historii, wielką szansę powrotu na dawne swoje tereny i może się oprzeć o granicę Odry i Niszy Żużyckiej - gwarantując jej raz na zawsze bezpieczeństwo od strony Niemiec. I to ich przeraża. Niepokoi myśl o karze za dokonane zbrodnie. Wygodnie byłoby część przynajmniej win zaliczyć na kogoś innego, a zarazem zyskać argumenty, którymi można się na przyszłość bronić, dowodząc poprawności swego stosunku do Polaków.

Per idja metod, jakimi się w tej dziedzinie posługują przechodzi wszelkie granice. Zdają się rozytn wychodzić z założenia, że Polacy są równie bezmyślnym narodem jak i Niemcy. Podszuwają się więc pod różną nielegalną prasę, wydają "lewe Gońce" i Gazety Narodowe, zapominając o oszczędności papieru - zasypują miasto ulotkami i afiszami. Decydują się na wszystko.

Wymyślają sobie od ostatnich wypisując zdania, za których wypowiedzenie każdy Polak musiałby gnić na Montelupich lub w obozie - byleby tylko zdezonjować opinie polską. Szczytem perfidji i złośliwości nieznajdującego przykładów w dziejach jest ostatnia odezwa p. Franka o pomocy dla Warszawiaków. "Wielki" dobroczyńca Polaków - śmie wołać o pomoc dla miasta, które niemiecki "furore Teutonicus" w bestjański sposób zmiotł z powierzchni ziemi. My wiemy dobrze, co sądzić o Warszawie. I kto winien jest jej zniszczeniu. Nie powstanie i konieczności natury wojennej, ale niemiecka akcja niszczycielska przygotowana na długo przed powstaniem i prowadzona nie w dzielnicach objętych działaniami wojennymi, ale przeciwnie w okręgach opanowanych przez niemieckie oddziały - zniszczyła Warszawę. Czy byłoby doszło do powstania, czy nie - Warszawa miała być zniszczona i spalona. Taki był rozkaz z Berlina. Akcja palenia miasta zdawna była przygotowana. Miotacze ognia zwracali się nie przeciw walczącemu, ale przeciw bezbronnej ludności cywilnej, a wprowadzili ją do akcji ślepa złość, nienawiść i najdziksze instynkty niemieckich zbrodniarzy, państwowej się nad ludnością cywilną i wysługujących się dywizjami zwyrodniałych, półdzikich mongołów.

Niemcy chcą zwinąć odpowiedzialność za Warszawę na wszystkich - byle nie na siebie. Chcą, by wypadki warszawskie posłużyły im jako jeden z argumentów na poparcie podanych uprzednio tez propagandowych.

Napróżno. Nie przekręca prawdziwości faktów, że powstanie warszawskie zwrócone było przeciw Niemcom i jest dowodem, że naród polski walczył i walczyć będzie z krwawym najeźdźcą aż do zwycięskiego zakończenia wojny. Co mamy sądzić o bolszewikach, - tego nie musi nam dyktować propaganda niemiecka - równie zbędne są troski o naszą granicę wschodnią i nasz przyszły ustrój. To nasze sprawy i umiemy na nie patrzeć.

Pierwszym naszym wrogiem są Niemcy i tego propaganda nie zmieni. Pro-

blemy wschodnie nie przesłonią nam konturów naszej zachodniej granicy, opartej o Odrę i Niszę.

Obowiązki nasze względem rodaków z Warszawy skrzywdzonych przez dzicz teutońską znamy i nie potrzebujemy perfidnych i bezczelnych odezw p. Franka, w których z pod pozorów współczucia przebija typowo niemiecka „Schadenfreude”. Każdy dom polski, każda polska rodzina podzieli się ostatnią kromką chleba i zrobi wszystko, co będzie w jej mocy, by ulżyć doli ofiar niemieckich „obronców kultury”.

Wytrzymaliśmy 5 lat zgorą, wytrzymamy, da Bóg ostatnich kilka miesięcy i doczekamy zgonu niemieckiej bestji i zmartwychwstania wolnej, potężnej i demokratycznej Polski.

= = = = =

Owieczne cele imperializmu rosyjskiego.

=====

w świetle sensacyjnych wyjątków testamentu Piotra Wielkiego.

=====

Nie tle przejawiającej się w chwili obecnej tendencji imperialistycznej Rosji Sow. pełnym blaskiem jaśnieją pouczenia testamentu politycznego Piotra W. / zebrał je w swej Historii Rosji w 1830 r. Francuz Hensnet/

„...Nie nie zaniędbywać, aby narodowi rosyjskiemu nadać formy i zwyczaje europejskie. Utrzymywać państwo w stanie ciągłej wojny. Rozszerzać się wszelkimi sposobami ku północy przez Bałtyk, ku południowi - brzegiem Morza Czarnego, środkiem zaś przez Polskę. Starać się odciąć od Szwecji od polityki europejskiej, odosobnić ją, aby następnie podbić. Pod pozorem wypierania Turków z Turpoy- mieć armję zawsze gotową- stawić twierdze nad Morzem Czarnym - a posuwając się coraz dalej- dążyć do Konstantynopola.

Podniecać anarchję w Polsce i nakoniec zagarnąć tę Rzeczpospolitą.

Z pomocą traktatów handlowych zostawać w dobrych stosunkach z Anglią, a ona ze wsej strony będzie przyczyniała się do wzrostu i udoskonalenia marynarki rosyjskiej, zapomocą której należy opanować wszystkie morza europejskie, bo od tego zawisł cały skutek planu.

Pojąć dobrze tę prawdę, że kto ma w ręku handel indyjski- ten jest panem Europy.

Mieszać się, jak tylko można, bądź siłą, bądź gwałtem w e wszystkie kraje europejskie i ich kłótnie, a szczególnie Niemiec. Użyć wpływu i kłótni na Greków i Sł owian w Turcji, Austrii w Polsce i w Prusach.

Nakoniec zapalić wojnę mocarstw europejskich, wspierać kolejno jedno przeciw drugim, a kiedy wycieńczą się wzajemnie, korzystać z osłabienia powszechnego i podbić wszystkie. ”

Gdyby nie pewne drobności, z których wynika, że chodzi o inną epokę - można by pod wskazaniem powyższymi podpisać Komintern, Najwa. Radę Sowiecką, wgl. Stalina i niktby nie uwierzył ani się domyślił, że ma do czynienia z archiwalnym dokumentem. W dążeniach Rosji nic się bowiem nie zmieniło. Czytając Piotr Wielki, czy Rasputin, czy Stalin - ogromna i krwiożercza Rosja ma cele jedne i te same. My Polacy znamy doskonale te drogi Rosji jako jej długowieczni sąsiedzi. Nie wiemy tylko, czy je zna Anglia. Czy treść testamentu Piotra W. nie jest obca Churchillowi. A w testamencie tym sporo i to zasadniczej uwagi poświęcił sam rosyjski Angliji.

= = = = =

PAMIĘTAJ O POMOCY DLA WARSZAWY.

=====

NAKAZY CHWILI,

=====

1/ Nieś pomoc, wyzysk zwalczać i notować. W chwili, gdy cała tajna prasa skierowuje do społeczeństwa polskiego apele o pomocy dla Warszawiaków, gdy każdy dom polski winien stać się dla nich ostoją i domem rodzinnym, - znalazły się hieny żerujące na okazji i ostatniej nędzy ludzkiej które ściągają niezwykle ceny od Warszawiaków z mieszkanie, lub nawet kąć odstąpiony do przenocowania. Jest to łajdactwo, na które brak słów. Jesteśmy do tego do stwierdzenia, że podobne wypadki jaskrawego wyzysku będą nie tylko notowane, ale mogą w trybie przyspieszonym podlegać odpowiedniemu osądzeniu i karze ze strony Polski Podziemnej.

2/ Radio polskie w Londynie nadaje na początku każdej audycji te słowa: "Tu radio polskie Warszawa, Kraków, Poznań, Katowice, Toruń, Lwów, i Wilno i Baranowicze"... Czy zastanowiłeś się kiedy, że w tej zapowiedzi jest streszczony program polityki polskiej. Nie wolno nam rezygnować ze wschodu, tak jak nie rezygnujemy z Ziemi Zachodnich, które muszą znaleźć się w granicach naszego państwa. Te przekonanie winienś sam posiadać i szerzyć je wśród społeczeństwa. Szeroki dostęp do morza, odzyskanie całego Śląska, Pomorza po Odrę - oraz Prus Wschodnich to tylko naprawa błędów traktatu wersalskiego, to wyrównanie granicy zachodniej pod względem strategicznym, gospodarczym - to powrót setek tysięcy Polaków do Ojczyzny, którzy dotychczas lata niewoli cierpieli w granicach III Rzeszy.

3/ Zwalczaj krecią robotę. Gdy w Moskwie toczą się trudne obrady na temat ułożenia stosunków polsko-sowieckich - radio Związku Patriotów polskich i radio w Lublinie, oraz audycje z Moskwy nie przestają rzucać obelg na Władze polskie i Rząd Polski w Londynie, chcąc osłabić pozycję polskiej delegacji.

Agenci PKWN docierają i do Krakowa, w poszukiwaniu zwolenników Osóbki-morawskiego i Roli-Zymirskiego, obiecując zaś bardzo wiele, awanse, stanowiska, złote góry, poprawę stopy życiowej, stosunków gospodarszych itd. Równocześnie idzie pełną parą ustna propaganda, podważająca autorytet Rządu Polskiego w Londynie. Tę podziemną, krecią robotę musimy walczyć w słowie i piśmie.

Polaki naród reprezentuje jedynie Rząd Polski w Londynie, a Rząd ten dąży do rozsądnego, ale i nie krzywdzącego dla Polski ułożenia stosunków z ZSRR.

PKWN nie reprezentuje narodu polskiego, otrzymał on władzę tylko od Rosji na podstawie mianowania i jest na to, by wprowadzać sowieckie urządzenia w okupowanej części Polski, następnie by sowiecizacja kraju, czynnik bardzo pomocny do zupełnego wchłonięcia następnie Polski przez jej wschodniego sąsiada - postępowała szybko i w myśl szczegółowych wytycznych z Kremla. Do tego zmierzają wszystkie "dekrety" PKWN, mające rzekomo uzdrowić naszą gospodarkę i sprawy społeczne: rozstrzygnąć w myśl interesów "szarego człowieka". W gruncie rzeczy są one wzorowane wyłącznie na systemie sowieckim i dają przedsmak totalnego systemu rządzenia w Rosji.

Nakazem chwili dla całego Kraju jest poprzec w całej rozciągłości Rząd Polski w Londynie i jego organa w Kraju, oraz Armję Krajową. Warcholską i komunistyczną robotę agentów PKWN w charakterze cywilnym czy wojskowym kręcących się po Kraju - należy zwać, jako burzycielską dla jedności narodowej tak bardzo nam w tej chwili potrzebnej.

=====

NA ZIEMIACH RZECZPOSPOLITEJ.

=====

Dobra odezwa. W dniu 18 X pojawiły się na murach Kralowa niewielkie ofezwy, przyklejone najczęściej w pobliżu afisza z apelem Franka o pomocy dla Warszawiaków. Tylko że afisze wydane przez Polskę Podziemną zawierały rzeczową opinię o tym co mamy myśleć o "opiece" p Franka i o jego "pomocy". Patrole niemieckie przechodziły zupełnie obojętnie mimo, nie rozpędzając czytelników.

Piękny pogrzeb żołnierski. Przed niedawnym czasem w pewnej miejscowości na grobie jednego z poległych d-ców ustawili nasi żołnierze duży brązowy krzyż z miedzianą tablicą i napisem: "Poległ na posterunku nieznany żołnierz Armji Krajowej. Cześć Jego pamięci". U stóp krzyża złożono wieniec biało-czerwony. Grób stał się przedmiotem licznych pielgrzymek z okolicznych wsi a 9 .X odpawiono w pobliskim kościele mszę św. za duszę Zmarłego.

Opieka YMCA. Wywożeni ze Skierniewic nasi żołnierze, którzy wcale czyli w Warszawie zostają częściowo pomieszczeni w obozie Żeganiu /Sagan/ na Śląsku. Opiekę sprawuje tam organizacja YMCA. Jacyś, którzy piszą z obozu w Skierniewicach, lub z drogi- stwierdzają, że są traktowani po ludzku i żywieni znośnie, odnoszą do nich jak do jeńców wojennych.

W obozach pracy. Tysiące Warszawiaków zostało rozrzuconych w obozach pracy, zakładach i fabrykach na Śląsku, niektórzy piszą aż z Andrenji, lub z Brandenburgji, Bawarji, Wrttembergji. W kilku punktach Polacy są zatrudnieni przy robotach i naprawach kolejowych. Kobiety zaś w śląskich fabrykach tekstylnych i włókienniczych. Istnieją możliwości dowiedzenia się gdzie kto został skierowany na roboty, a to przez Arbeitsamt Breslau /urząd pracy wrocławski/, który właśnie przydzielał Polaków do różnych fabryk i prac.

Transporty Polaków z Warszawy. W ub. tygodniu przejeżdżał przez Kraków transport z Pruszkowa do Krzeszowic, liczący 6,500 ludzi. Z trudów i wycieńczenia zmarło po drodze 9 osób. Wsie nie mogą już pomieścić wysiedlonych, którzy napływają wciąż, a należy się spodziewać jeszcze przybycia innych z wysiedlanych ostatnio miejscowości podwarszawskich. w promieniu do 50 km od zburzonej stolicy.

Komunikacja kolejowa. szczególnie się w ostatnich czasach pogorszyła, ze względu na bardzo liczne sabotaze na wszystkich liniach Podkarpacia. Nadto sytuacja na Węgrzech sprawia, że Niemcy są zmuszeni przerzucać tam od razu wielkie ilości wojska. - podobnie jak na Słowacyznę. Musi się utworzyć i na tamtejszym terenie, niewiadomo już który "rygiel" niemieckich wojsk - również nieskuteczny, jak i wszystkie poprzednie.. W Kalwarii, Stroniach, Stryszowie i in. rozbudowuje się tory i mijania, celem umożliwienia wielkich transportów wojsk na południe.

Desant bolszewicki bardzo silny /ok. 1000 ludzi/ spadł w rej. Skobielniki, nik i Wisniowej.

Węgrzy w Gen. Gub. 16 X odeszły z Krakowa i okolicy 2 kompanie wojsk węgierskich uzbrojone ze sprzętem. Jednakowoż jest rzeczą pewną, że na linii N. Targ zostaną rozbrojeni, zanim dojadą do granic Słowacji.

Wieżienia po tej... i po tamtej stronie. Obóz w Łaszowie, jak donosiliśmy, został już całkowicie zlikwidowany. Zostało w nim ponad 20 osób dla uporządkowania baraków. W sobotę przed 2-ma tygodniami odszedł stamtąd do Szczakowej transport ok. 500 więźniów na roboty. Marazie nie pracują oni nigdzie.

W Szczakowej mieści się również obóz przejściowy dla wysiedlonych z Warszawy. Warunki ciężkie. Wiadomość od nich uzyskać trudno.

Po tamtej stronie frontu, pod panowaniem sowieckim wszystko urządza się na modłę wschodniego protektora- a więc więzienia też. Np w Rzeszowie znajduje się ponad 150 Polaków w więzieniu, w tym pewna część naszych żołnierzy, oraz wyższych funkcjonariuszy społ. Najgorzej przedstawia się sprawa wyżywienia. Jedzenie jest bardzo marme/rano trochę chleba, wieczór czysta zupa/ a żadnej żywności do więzienia dostarczać nie wolno. Higiena żadna. Szef więzienia jest żydem, a straż to zwykli bandyci, nie ustępujący wcale swym poprzednikom. Były przypadki gwałtów dokonanych na kobietach. Przesłuchania odbywają się tylko w nocy z dodatkiem bicia, przyczem najgorci okazują się polscy renegaci na służbie sow.

Barbarzyńska hołota hitlerjugend kwaterowała niedawno koło Krzeszowic. kradnąc co się da w sadach i ogrodach. Wedle nadchodzących wiadomości ostrzegano ich kilkakrotnie, że władze niemieckie nie gwarantują bezpieczeństwa i ochrony. Istotnie 2 hitlerowskich wyrzutków znaleziono po-

wieszonych, w lesie. Represji nie było. W niedługim czasie banda hitlerowców wyniosła się cichaczem gdzieindziej.

Dalsze zarządzenia ewakuacyjne dla Niemców w Krakowie. Wszyscy Niemcy nie należący do walczących oddziałów winni Kraków zaraz opuścić - za wyjątkiem tych, którzy mają już przydział do obrony miasta. Nakazano dalsze opróżnianie magazynów i składów i wywożenie towarów do Rzeszy. Jak długo przewidziano jest obrona krakowa - trudno się zorientować, gdyż zbyt wielkich szans nie poleca się w mieście zostawiać.

Ewakuowane z Mościc z fabryki maszyny miały być przenaczone do Bawarii. Tymczasem już na Śląsku w trakcie przejazdu uległy zbombardowaniu.

O sprzecznościach planów niemieckich w Krakowie przy równoczesnym przygotowaniu obrony i ewakuacji - świadczy fakt, że część maszyn firmy Zieloniewski ma znów powrócić do fabryki. Są to przeważnie aparaty do małych odlewów, podobno celem ponownego uruchomienia fabrykacji granatów.

Ci, na których drży skóra. Wszeki ruch ewakuacyjny przypomina zacnej nacji pozostałych jeszcze Volksdeutshów, że koniec ich bliski. Niemcy zaczynają nie na żarty dobierać im się do skóry. Oto ostatnie objawy "opieki": Niezdolni do zatrudnienia w Gen. Gub. XX w ramach "einsatz" V-deutsche otrzymują nakaz wyjazdu do Rzeszy do krewnych, jeśli ci gwarantują im utrzymanie, a jeśli nie mają krewnych, czeka ich gościnny "Umsiedlungslager". Wolno wziąć ze sobą ograniczoną ilość rzeczy i 600 zł, lub 300 RM. We wrześniu zamknięto ponad 400 VD uchylających się od ostatniego "einsatzu" ... na Montelupich.

ooo000ooo

SPRAWY POLSKIE NA OBCYZNIE.

= = = = =

KONFERENCJA W MOSKIE jest wciąż najważniejszym wydarzeniem politycznym, - na jej rezultaty czeka z zapartym tchem cała Polska. Irem, Mikołajczyk dzień w dzień odbywa szereg konferencji. 16 b.m. odbyło się jedno z ważniejszych posiedzeń z prem. Churchillem, Edenem, amb. Clarliem, a z polskiej strony z min. Romerem Grabskim i prem. Mikołajczykiem. 15 X premier polski rozmawiał po raz drugi z Edenem. Urzędowo donoszą, że prem. Mikołajczyk nie udzielił narazie żadnego wywiadu dziennikarzom, ani nie prowadził żadnych rozmów z przedstawicielami PKWN.

W tym okresie rozmowie Churchill-Eden brał udział Mołotow. Poprzedziła ją konferencja Churchill-Eden-Mikołajczyk.

Do chwili, kiedy to piszemy, brak jeszcze decydujących wiadomości z przebiegu konferencji.

Prasa ang. zajmuje się żywo tym problemem: USA rośnie zainteresowanie stosunkami polsko-ros. czego dowodem przyjęcie przedstawicieli polonji amer. przez pbez. Roosevelta oraz obecność Harrimana amb. USA na obradach w Moskwie i posiedzeniu Stalin-Mikołajczyk.

"Sunday Express" podaje opinię swego korespondenta, który twierdzi, iż Stalin zgodził się na przedyskutowanie spornych zagadnień polsko-sow. w obecności Edena i Churchilla. Morris Web zamieścił wywiad z pewnym Polakiem, który przedostał się z kraju do Londynu. Treść wywiadu podkreśla silne stanowisko polskiego społeczeństwa stojącego za s ym rządem - podczas gdy PKWN - to narzędzie Rosji.

"Sunday Times" w niejasny sposób podkreśla dobrą wolę Rosji do porozumienia.

Trochę inaczej przedstawiają się opinie prasy amerykańskiej. Wyraża ona wielkie zaniepokojenie Ameryki o sprawę polską. Argumenty, że Polska Bałkany itp - to zagadnienia zbyt odległe dla Amerykanów - nie trafiają już dziś do przekonania, era izolacjonizmu się skończyła.

18 X prem. Churchill konferował znów ze Stalinem, a min. Clark i min. Eden z Romerem i Mikołajczykiem. "Daily Telegraph" przedtrzęga przedawaniem posłuchu pogłoskom na temat konferencji - Obrady są tajne, do czasu ich zakończenia nie będą podawane żadne szczegóły.

Posiedzenie Rady Ministrów odbyło się 13 b.m. pod przewodnictwem min: Kwapińskiego. Omawiano sprawy bieżące i pomoc UNRA dla Polski. 16 i 17 również odbywały się obrady Rządu jako ciąg dalszy poprzednich posiedzeń.

Polacy we Francji. We Francji przed wojną przebywało do pół milj. emigrantów polskich, z tego większość była zrzeszona w Związku Polskich Górników. Emigranci stali się po klęsce 1939 r. trzonem nowej armii polskiej na ziemi francuskiej. Obecnie jest ich w naszych szeregach 50-55 tysięcy. Po upadku Francji w 1940 r. część Polaków przedostała się do Anglii, reszta potworzyła organizacje podziemne. Szczególnie był silny nasz ruch w depart. Nord i Pas de Calais. W 1941 powstało we Francji POWN i komórki wojskowe zostały sformowane w oddziały regularne. Zaraz po rozpoczęciu inwazji 20 tys. polskich żołnierzy pod dowództwem polskich oficerów sformowanych w 15 komp. piech i 1 bat. artyl. - stało do walki z wrogiem, tropiąc i niszcząc wyrzutnie bomb latających. We Francji wychodziło tajne pismo wojskowe "Sztandar", pozatym prasa PPS i kilka innych gazetek.

Zbiory Muzeum Mickiewiczowskiego w Paryżu i Biblioteki Polskiej nie zostały zniszczone, lecz poradli je Niemcy.

Polsko-brytyjskie braterstwo broni Korespondent PAT-a B. Piekarski podaje bliższe szczegóły o bohaterskim wyczynie pewnego polskiego żołnierza, który jadąc czołgiem przez tereny najzaciętszych walk uratował dwu Anglików, przez to, że wyskoczył z czołgu i pod gradem kul przeniósł druhów rannych do wnętrza wozu. Przypłacił swą niestraszoną odwagą - ciężkimi ranami.

Zdjęcia żołnierzy polskich Armii Krajowej z Warszawy zamieściły dwa pisma angielskie Daily Herald i Daily Mirror, nazywając je najsmutniejszymi zdjęciami z tej wojny.

- - - - -

Przegląd wydarzeń politycznych.

- - - - -

/ Na wstępie zamieszczamy wyjątki z przeglądu tygodniowego prof. I.B. Sallisa z Berna Szwajc./

"... Najważniejszą dla bezpośredniej przyszłości Europy jest podróż Churchilla do Moskwy. W polityce zach. Europy ogromną przedstawią wagę oświadczenie wspólne prez. Roosevelta i prem. Churchilla w sprawie Włoch, wykazujące dobrą wolę pójścia na rękę rządowi włoskiemu. USA przyznało rządowi włoskiemu kredyty dolarowe na zakup szeregu niezbędnych artykułów. -

Francja reorganizuje swój ustrój z zapóźnieniem, ale np. powszechne wybory nie mogą się jeszcze odbyć, gdyż tysiące Francuzów przebywa w Rzeszy w obozach. Zmniejszono skład Tymczasowego Zgromadzenia Narodowego, dopuszczając przedstawicieli wszystkich kierunków politycznych. Rząd będzie odpowiedzialny przed Zgromadzeniem. Wykonany został przez to warunek, od którego Churchill uzależnił formalne uznanie rządu de Gaulle, a

W Belgii jest sytuacja znacznie prostsza wobec utrzymania ciągłości konstytucyjnej władzy, wznowienie prac parlamentarnych i ustanowienie regenta w osobie ks. Karola brata króla Leopolda.

Sytuacja Holandji jest w tej chwili rozpaczliwa wskutek przedłużających się działań wojennych. Premier apelował ostatnio do świata i jego opinii o uniemożliwienie Niemcom zatapiać prawie całego kraju, co jest w trakcie dokonywania przez oddziały okupanta. Gdyby Niemcy swój zamiar wykonali, przez dziesiątki lat Holandja nie dźwignęłaby się z tej klęski.

Szeroką sprawę politycznych czeka jeszcze wyjaśnienia w Moskwie. Stosunek z Finlandją i Bułgarią został już uregulowany. Niejasna była dotąd pozycja Bułgarii. Formalnie wszyscy trzej alianci są z nią w stanie wojny, a kraj jest obsadzony przez wojska rosyjskie. Wyrażono w Sofji zgodę na wycofanie wojsk z Jugosławji i Grecji. Złe wrażenie spowodowało wydalenie przez władze ros. oficerów bryt. i amerykańskich z Bułgarii - zostało ono jednak zatuszowane ipowołaniem wspólnej komisji wojskowej 3 państw pilnującej wykonania warunków rozejmu.

Najboleśniejszym jest problem Polski. Jak wielką wagę do niego przy-

wiązują alianci, dowodzi wezwaniem do Moskwy zarówno prem. Mikołajczyka, jak i przedstawiciele Komitetu Wyzwol. Narod. Ostatnie rozmowy prem. Mikołajczyka, jak wiadomo, nie doprowadziły do porozumienia, obecnie do bezpośrednich rokowań między Rosją a Polską włączył się prem. Churchill, a z chwilą przystąpienia jeszcze USA konferencja będzie się odbywać we czworo. Chodzi tu również o wyjaśnienie sytuacji w związku z wejściem wojny w ostatnią fazę. Są podstawy, które pozwalają przypuszczać, że jeśli kiedy, to teraz właśnie istnieją możliwości rozwiązania sprawy polskiej" -

Wypadki na Węgrzech. Wypadki na Węgrzech potoczyły się jak lawina, z chwilą dokonania przewrotu i ujęcia władzy przez narodowo-socjalistyczną partję t zw. "Odnowy" pod kierownictwem prem. Szalasy. Z bieżących, a mało znanych szczegółów podaje komunikat ang., że regent Horthy w swej mowie radiowej z 15 X 44 zaznaczył/ że kazał wojskom zaprzestać walki i zwrócił się do aliantów o warunki rozejmu, mając nadzieję tą drogą uzyskać pokój skoro inną drogą się nie dało. 2/ Hitler nie udzielił Węgrom przyrzeczonej pomocy, natomiast chciał się mieszać w sprawy wewn. kraju. Regent oznajmił, że o decyzji informował rząd niemiecki.. Pół godziny potem radiostacja budapest. opanowana przez zwolenników Szalasy ego nadała audycję - iętnującą Horthy ego jako zdrajcę narodu. Te same radiostacje opanowane przez węg. hitlerowców nadawały rzekome "odwołanie" przez Horthy ego jego stanowiska. Na regenta dokonano zamachu.

Sytuację węgierską i ciężką i zawiązaną osądza prasa aliancka naogół surowo. "Times" pisze że jeżeli ci ostatni satelici Niemiec chcą się ratować to muszą opuścić zabrane terytoria, jak czeskie, rumuńskie, jugosłowiańskie i jeszcze pomóc aliantom. /jest to zatym po rót do traktatu wersalskiego, który dla Węgier był krzywdzący/.: Ocenia się, że kapitulacja Węgier będzie miała znaczenie olbrzymie. gdyż stanie otworem droga do Wiednia, w Niemcy stracą ponad 30 dywizji węgierskich, ich wojska wracające z Bałkanów zostaną definitywnie odcięte. Odsłania się granica Słowacji od południa. Jest to również klęska gospodarcza dla Niemiec, gdyż Rzesza była ostatnio zdana na Węgry w dziedzinie dostaw aluminium. Przemysł węg. był całkowicie nastawiony na produkcję dla Niemiec. 5% swego zapotrzebowania w zbożu otrzymywano z małych Węgier. "najbliższe dni okażą jaki będzie wynik kapitulacji względnie odpadnięcia Węgier od Rzeszy i w obliczu najważniejszego zagadnienia - końca wojny. ...

Bułgaria. Do Moskwy przyjechała delegacja bułgarska dla omówienia warunków rozejmu - z prem. Stojanowem na czele. Komisja kontrolna Sprzymierzonych przyjechała równocześnie do Sofji celem dopilnowania wycofania wojsk bułgarskich z Jugosławii i Grecji.

R ó ż n e :

Pływające porty. Dopiero teraz ujawniono jeden z najciekawszych szczegółów techniki obecnej wojny, tj dwa pływające porty wykonane w Anglii dla celów inwazyjnych i przycumowane w 4-tym dniu walk nadbrzeżnych do Francji, które przyspieszyły niesłychanie przewóz ludzi i sprzętu. Jeden był dla wojsk USA - drugi dla Anglików. Okazuje się, że budowę ich zdecydowano w Quebec w roku ub. i Churchill rozkazał natychmiast rozpocząć budowę, mimo szalonych kosztów i ryzyka nowego eksperymentu. Waga portów wynosi w betonie i żelazie 750 tys tonn, każdy z nich większy jest o d Gibraltaru. Pracowało przy tej budowie 20 tys robotników. Największą trudnością było zbudowanie mola na 7 mil ang., które uzależnione było w zanurzeniu od przypływu i odpływu. W pierwszych dniach inwazji zerwała się burza, jakiej nie było od 40 lat - uszkodziła nieco port amerykański, jednak transportów nie przerwano.

Pomoc dla Europy już idzie. USA oddało do dyspozycji 14 milj szt odzieży dla wyzwolonych już w Europie terenów. Dotąd 1 milj. szt. otrzymała Francja, 1 1/2 milj. dostanie jeszcze południową część tego kraju. W Kairze są zgromadzone zapasy dla Grecji, którą Niemcy obrabowali do sz-

cożnie z odzieży i żywności. Są zapasy dla Holandji, Luksemburga i Belgji. USA pokrywa również większą część zapotrzebowania na mięso, niezależniąc się od dostar z krajów, które nie zerwały jeszcze zupełnie stosunków z państwami "b. "osi". /Argentyna/.

oooooooooooo

Co mówi Moskwa i Lublin ?

Na temat konferencji w Moskwie. W chwili, gdy cała Europa i Ameryka czekają na wyniki konferencji w Moskwie, Rosja i PKWN nie zmieniały ani na jotę dotychczasowej linii swojej propagandy. Gdy prasa aliancka, nawet nieprzyjacielska ustosunkowana do Polski uznaje przecieź maksimum dobrego woli prem. Mikołajczyka i skłonność do ugody - na falą lubelskiej słyhać wciąż tylko o reakcjoniistach i kłicie z Londynu, powtarzając się te same stare zarzuty pod adresem generałów Bora i Sosnkowskiego, naszych wodzów naczelnych. Jak dawniej, atakuje się prem. Mikołajczyka, iż jako przedstawiciel Stronnictwa Ludowego idzie w planach gospodarki przyszłej Polski po linii planowanej przez Radę Jedności Narodowej, a nie przyjmuje "prówdziwie demokratycznej, dla kraju zbawiennej" reformy rolnej PKWN.

Kto tu ma dobrą wolę do porozumienia? Kto chce łowić ryby w mętnej wodzie wiecznego judzenia, przecię Rządowi Polskiemu każdy sobie łatwo dośpiewa.....

Dobra rada: Radio Moskwa w swej audycji z 17 10 44 referuje opinie prasy angielskiej, podsuwając, że Anglja nie jest osobiście zainteresowana w interwencji między Polską a Moskwą i jej mieszanie się w tę sprawę może być tylko szkodliwe dla ogólnego pokoju. Nawet oskarża wprost Anglję, że taka działalność to woda na młyn niemiecki...
Miałtko, a dowiemy się, że Anglijcy to także faszyści i reakcjoniści....

"Times" angielski przypomniak, że dzieje XIX XIX w. ucza, iż interwencje mocarstw europejskich w sprawach polsko-rosyjskich rzadko kiedy odnosiły skutek, a zawsze były dla Polski szkodliwe. Moskwa to podchwytuje - twierdząc, że tak samo szkodliwie działają ci, którzy stwarzają sztuczne przeszkody w ukończeniu przyjaznych stosunków między Polską a Moskwą.

Oczywiście! Jest to stara zasada, zawsze przez Rosję carską lansowana w XIX w., że sprawa polska to kwestja wewnętrzna rosyjska. Tak było przez cały czas naszej niewoli i naszych powstań. A właśnie dzieje XIX w. wykazują wielki bład polityki i dyplomacji mocarstw zachodnich, które nie ujęły się za sprawą Polski, nie chcąc narazić się potężnej Rosji carskiej i zaprzepuściły przez to jeden z najważniejszych odcinków sprawy wschodniej, ważnej dla interesu całej Europy!

oooooooooooo